

În grădină

Nelucio

În grădina unde merii,
Înfloresc în pragul serii,
Unde soarele apune ,
Îmbrăcat în haine brune ,
Ș-unde luna cea sfioasă
Se îmbracă în mireasă ,
Eu mă plimb , gândind la clipa,
Clipa ce zburând ș-a frânt aripa,
Ș-a rămas în amintire,
Lungă , tristă și subțire.
Timpul ei trecu , se duse ,
Existența i se scurse ;
Și de-ar vrea , de-ar mai putea,
Să renască într-o stea ,
Tot s-ar zbate în durere,
Fără să aibă putere,